

TEN GELEIDE

Toen Wilfried Dumon, de toenmalige hoofdredacteur van het *Tijdschrift*, in nr.1 van de derde jaargang (1982) de nieuwe redactie aankondigde, betreurde hij dat er geen vrouwen lid van de redactie waren. Anderzijds verheugde hij zich over het feit dat alle universitaire centra in de redactieraad waren vertegenwoordigd. Indien men deze criteria als kwaliteitsbewakers mag beschouwen, dan kan de huidige redactie zich gelukkig achten. Inderdaad, één vierde van de redactieleden zijn dames en op dit ogenblik kan men zeggen dat uit alle universiteiten van Vlaanderen er iemand in de redactie zit. Dat het *Tijdschrift* nochtans niet enkel de spreekbuis van de universiteiten wil zijn, maar wel van gans sociologie-beoefenend Vlaanderen, wordt verzekerd door de redactieleden die buiten de universiteit zijn tewerkgesteld. Ofschoon alle voorgaande criteria niet zonder belang zijn, lijkt het mij toch interessanter te weten dat de redactieploeg bestaat uit twee categorieën die elk iets bijzonders aan het *Tijdschrift* hebben te bieden. De eerste categorie bestaat uit de redactieleden die reeds heel wat hebben gepubliceerd en tevens redactioneel werk hebben gedaan. Sommigen zijn reeds in de redactie sedert de oprichting van het *Tijdschrift*. De ervaring van deze categorie is een onmiskenbaar winstpunt om de kwaliteitsnormen die doorheen de jaren zijn scherpgesteld te handhaven. De tweede categorie, maar daarom niet minder belangrijk dan de voorgaande, bestaat uit redacteurs die zelf wel publicatie-ervaring hebben, maar voor wie dit de eerste maal is dat zij met redactioneel werk worden geconfronteerd. Van hen kan men verwachten dat zij nieuwe mogelijkheden voor het *Tijdschrift* aanwijzen, waardoor de band met de lezers maximaal kan worden verzekerd.

Deze redactieploeg heeft een grote verantwoordelijkheid. Het *Tijdschrift voor Sociologie* begint met dit nummer zijn 12e jaargang. Dit is niet de eeuwigheid, maar toch voldoende lang om reeds van bepaalde waarden te spreken waarachter het *Tijdschrift* staat. Het is het forum geworden voor zeer veel Vlaamse, maar ook buitenlandse sociologen. Dit alles is de verdienste van de vroegere redactieleden, redactiesecretarissen en hoofdredacteurs. Mijn voorganger, Mark Elchardus, is daarom in een zeer bijzondere positie. Hij was niet enkel de hoofdredacteur gedurende de laatste drie jaren, maar hij was sedert het begin lid van de redactie. Op die wijze heeft hij op een niet te miskennen wijze bijgedragen tot wat het *Tijdschrift* nu is. Degelijke dossierkennis, bereidheid tot open discussie, klare presentatie van het oordeel van de externe referees en luisterbereidheid zijn van de vele kwaliteiten van de oud-hoofdredacteur deze die mij het best zijn bijgebleven. Redactievergaderingen

verliepen ernstig, maar ontspannen. En wat een opvolgend hoofdredacteur uiteraard erg op prijs stelt, Marc Elchardus liet een klaar en uitstekend geordend dossier achter. Het *Tijdschrift* heeft hieruit zijn voordeel gehaald. Daarenboven werd hij gesteund door de grote inzet van de redactiesecretaris, Kris Deschouwer. Gelukkig voor de redactie verlaat hij ons niet. Hij blijft trouwens de rubriek boekbesprekingen verzorgen. In naam van alle lezers van het *Tijdschrift* dank ik Mark en Kris voor het excellente werk dat zij hebben gedaan.

Het nummer dat u voor u heeft, werd uiteindelijk voorbereid door de oude en de nieuwe redactie. Naast een flink pak boekbesprekingen worden er drie artikelen aangeboden. De eerste bijdrage is van de hand van collega H. Hoefnagels. Hij overleed op 20 september 1990 en enkele tijd daarvoor heeft hij nog de laatste hand gelegd aan het eerste stuk van dit nummer. Met behulp van enkele voorbeelden maakt Hoefnagels duidelijk dat de wijze waarop hij sociologie bedreef wel degelijk voeling houdt met de empirische werkelijkheid en dat deze methode meer geschikt is om de sociale werkelijkheid te onderzoeken dan de positivistische benadering. Hoefnagels vat in dit stuk op een kernachtige wijze de ideeën samen waarvoor hij steeds heeft opgekomen.

In een tweede bijdrage gaan J.M. Roebroek en E. Hogenboom na wat het basisinkomen kan betekenen voor het sociale beleid, rekening houdend met sociale veranderingen en veranderingen in de stelsels van sociale zekerheid.

De derde bijdrage analyseert de mode en de consumptie. Christine Delhaye voert ons hier binnen in een wereld waarvoor in de sociologie tot nog toe relatief weinig belangstelling bestond. Haar analyse zal wellicht velen onder ons overtuigen van de maatschappelijke relevantie van dit deel van het sociale leven.

Jef C. Verhoeven
Hoofdredacteur